

תהיה כמו כולם / תהיה מאושר /
 מסודר ובטוח / לכל החיים / בטוח ומבוי
 סח / בשישה כונוי אוויר.
רזי: עבדתי כל החיים, כדי שלך לא
 יחסר כלום. עבדתי קשה, תאמין לי. נכנסתי
 לחובות ומשכנתה ואתה יודע שאצלי הכסף
 לא נזול מהכיסים. וכל זה כדי שאתה תגיע
 למשהו וככה אתה מחזיר לי?
רחל: חוזר אבי! מה יחשבו עלינו
 השכנים! מה יגידו השכנים! לא נוכל לע'
 בור ברחוב!

רחל: פעם עוד תבין שכל מה שאנחנו
 עושים זה לטובתך! ורק לטובתך! אנחנו
 חושבים רק עליך, כשליך יהיו ילדים, אבי,
 או תראה.

אבי: כשהייתי צעיר, כולם אמרו לי:

העירום

הגדול

הכה, כשתהיה בן חמישים — תראה. אני
 בן חמישים. לא רואה שום דבר!
 תנו לאדם לבחור / בין כל השמות /
 והמושגים / תנו לו לבחור
 תנו לאדם לבחור. / בין כל הסטיות /
 והידידים / והארץ שלו / תנו לו לבחור.
יוסי: נולדתי בברגן שבנורווגיה, סוף
 העולם. הורי נולדו בגרמניה ולפני פרוץ
 המלחמה שם ארזו ונסעו. פריו, אמסטרדם,
 לונדון ולבסוף אילת ותל-אביב. הכניסו אותי
 באמצע השנה לתיכון עירוני יוד, שמינית
 הומנית, ישראל. בהתחלה היו בעיות לא
 נורמליות. השיער שלי, ההתנהגות שלי.
 הלבוש. המנהל ביקש שאסתפר, הורי התי'
 נגדו. המנהל ביקש שאתנהג אחרת, הורי
 התנגדו. שיקפצו לי!

אבי: חיי ניתנו לי. עלי להחליט עליהם.
 למי לתת אותם ומה לעשות איתם. זאת
 זכותו של כל אחד. אינני רוצה בכמאים
 שיביימו לי את החיים מתחילתם ועד סופם.
 אני השחקן הראשי וגם הבמאי. אם אני
 במאי טוב או רע אין זה משנה מאומה.
 אני רוצה לביים את חיי ולכל אלה שמשום
 מה מעוניינים לביים אותי, אצעק: קפצו לי!
 תנו לי לחיות!

רזי: לפני שבוע הייתי בסרט עם אבי.
 יום אחרי כן הייתי עם יוסי בשיער ואמש
 הייתי עם יוסי באותו סרט שראיתי עם
 אבי. כל דבר אני רואה פעמיים וכל דבר
 אני עושה פעמיים. זה נכון. פעמיים זה
 יותר טוב מפעם. אך מצד שני בעל אחד
 יותר טוב משני בעלים. זה הכל תלוי במה

י אותי לון חסכן וסדרו לי
 לם שהוחלט הכל בשבילו. ואני
 לך, גברת, שאם את מתכונת
 יהודי מתוך בחירה. אני יהודי
 היה ואביו היה לפניו ואביו
 הבחירה שלי מצטמצמת להחליט
 לאונן במשך היום. אבל זה
 ה בקושי. הייתי רוצה לעמוד
 ות התעלה כשלהגלי עומדים כל
 יהגילוס ועד לפרת, מכבר המ'
 יר ועד לככר מלכיישראל בתלי'
 ה אותם בסם החיים שלי עד
 לבן ועד שלאט לאט כולם
 ועוד וכולנו נצעק קפוץ!

יר אבי! ניתן לך הכל. נחסוך
 טה, לא חשוב. אני אפילו אצי'
 די שיהיה לך כסף לאוניבר'
 לך כל מה שאתה רוצה.
 זנו לי כל מה שאני רוצה? כל
 צה זה שיתנו לי לחיות כמו

יפה טעינו בחינוך שלנו שהוא
 מה עשינו לא בסדר? בנינו
 יכון עם שישה כונוי אוויר!
 / דירה פינתית / פונה לח'
 מסודרת / מרפסת סגורה /
 אוויר.
 / גז פריג'ידר / ציור אוויר'
 ו סלונ'יה / שואב אבק /
 ווני אוויר.
 / מיקצוע מכניס / משכורת
 ופשה שנתית / קופת תגמ'
 וכוני אוויר.

מה קורה

בקטע מסויים במחזה
 מתפשטים חלק מה'
 שחקנים כסמל להסרת הזהות. זוגות זוגות
 ורקדים השחקנים עירומים על עגלות
 מונבהות הנמצאות באולם ליד הקהל.

המדובר. לכן אני מתלבטת. אני מסיימת
 באותו תיכון של יוסי ואבי ובאותה כיתה
 ואני הולכת ישר לצבא. מה אני רוצה? אני
 רוצה להיות מאושרת.

אבי: אמא שלי תמיד צועקת: תראה
 איך שאתה נראה!

רחל: אבי, למה אתה לא מתרחק? אתה
 מלוכלך! אתה מסתובב עם הביטניקים הי'
 מלוכלכים האלה עם כינים שמתרוצצות
 בשיער הזה שלהם. אתה לא עובד, אתה
 מתבטל כל היום! אתה לא בונה לך עתיד!
 אתה תהיה רעת העולם. איזה בן יש לי
 שימיט אסון על האנושות!

אבי: לכל הרוחות, אמא! הנאצים התי'
 רחצו פעמיים ביום לפחות. הם עבדו מבוקר
 עד ערב וכל המנהיגים שלהם היו מסופרים
 לפי כל הכללים, וכינים לא התרוצצו להם
 בשערותי והם, תאמיני לי, לא התבטלו
 ואפילו בנו להם עתיד. מי ימיט אסון על
 האנושות, מי המיט אסון על האנושות —
 אני או הם?